

Weren Free

DIDI

Díl 1.

DIDI

Díl 1.

Weren Free

„Pííp, pííp!“ V korunách stromů u malého jezírka volali své rodiče malí ptáčci házející sebou ze strany na stranu samou nedočkavostí. Ztuhli však ihned, jakmile k nim dolehl hlas dospělého jestřába.

Nad hladinou se objevil velký stín rodičů, koruna stromu se opět zatřásla. Zobáčky ptáčků měly co dělat, aby jim potrava v podobě červíků neutekla volným pádem.

Rodiče s radostí v očích pozorovali svá mláďata – vzájemně si pomáhala, aby jim červíci neutekli. Samička se opřela o tatínka, její peří se zachvělo vděčností. Sotva stačila vydechnout, jejich rodinnou pohodu vyrušil zvuk z nedaleké vesničky.

Jestřábi sebou trhli, zacvakali zobáky a s roztáhnutými křídly svištěli nad prázdnou loukou. Letěli podél hranice vesničky, v níž na první pohled probíhal všední život, kromě tržiště, které bujelo životem jako v rušném městě.

-00-

Ze sadu velkých třešní v samotném rohu vesničky proudily magické tóny zpěvu slečny. Nebyl to však ledajaký zpěv, tento zpěv dokázal ze zmatených duší vyhnat strach. Bytosti, které se zaposlouchaly do zpěvu, zaplavila vlna hřejivého tepla smíšeného s bezednou láskou.

Zvířata se po jeho poslechu stala oddanými společníky. V každém, kdo měl v sobě byť jen špetku dobra, začalo to dobro zářit jako diamant. Jedna slečna a jeden zpěv dělaly z vesničky jménem Hopidie místo plné radosti, lidé díky ní překypovali nadějí a životem. Byla to

jen jedna venkovská vesnička, jedna z mnoha, a přitom byla jedinečná.

Lidé si Hopidii oblíbili, táhly se sem zástupy obchodníků a poutníků, protože se zde lidem v prodeji dařilo více. To, co však bylo pro Hopidii symbolem prosperity a blahobytu, se stalo trnem v oku mocnému králi, který vládl prostřednictvím strachu spojeného s temnými silami, jež kráčely s jeho praporem na zádech v podobě temných rytířů jménem Gajdošové na koních Gardalích. Tato zvířata opředená magií mají oči tak temně rudé, jako by v nich plály samotné plameny pekla. Ten, kdo se podíval přímo do nich, zůstal polapen v hlubinách strachu a temnoty.

Gajdošové byli stvořeni za účelem upevnění moci v Synopii, vznešené jméno už pouze připomínalo doby, kdy král nevládl temnou rukou. Hopidie se tak stala poslední vesnicí, kde lidé ještě mohli zažít pocit radosti jako v dávných dobách. Samotný dar slečny byl darem od Mudrců lesa, kteří vstoupili do hlubin přírody, aby ukryli světlo a naději před temnotou.

-00-

„Hurá, hurá!“ jásala slečna v sadě pod třešní, jakmile spatřila jestřáby plachtící k ní. Opět následoval vznešený ton, který ptáci vydávali pokaždé, když chtěli dát o sobě vědět. „Vy jste ale šikulové,“ pohladila je po peří, jakmile se postavili na svá bidýlka. „Jak se má vaše rodinka?“ šeptala jim do ouška, zároveň pomrkávala směrem